



נזעים זייד

י"ל ע"י מכון "יקרא קרישא" מורשת רבז"ק
שכונת "רמות דוד" קרעטשניק - קריית גת

פרישת ויקרא • זכור • תשפ"ב • גליון ג"ד

נזעים ויראתך

ד"ר מ"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני ה'" (א, ב-ג).

נ"ל עפ"י מה שחידש זק"ק הבעש"ט זיע"א שאין עיקר העבודה להשי"ת ע"י תעניות וסיגופים ועי"ז ישבר את גופו, אלא עבודה קשה יותר הוא לנהוג כבן אדם לאכול ולישון וכו' כדרך כל הארץ וכו' עצמו לעבוד את ה'.

וזהו **'אדם כי יקריב'** אדם הרוצה להקריב קרבן לה', **'מכם קרבן לה'** היינו מהעניינים הגשמיים שלכם זהו הקרבן הגדול ביותר לה', **'מן הבהמה' וגו'** היינו מן הדברים הבהמיים שהאדם נוהג מזה דייקא **'תקריבו את קרבנכם'** יקריב קרבן לה', **'כפי שהרה"ק מליובאוויטש זיע"א'** היה מרבה לחזור **'נתאווה הקב"ה לעשות לו דירה בתחתונים'** דבתוך הגשמיות יעבוד את ה' ויקריב לו ית'.

ראיתי מהרה"ק מרוז'ין זיע"א על הא דכתיב **'ויקרא בא' זעירא'**, ד'ויקרא' חסד א' זהו ויקר' לשון טומאה, דהאדם שעובד את ה' בתפילה ובלימוד וכו' ומרגיש בגדלות זהו ויקר' בחי' של טומאה רח"ל, אבל אם מרגיש עצמו זעיר בא' זעירא זהו ויקרא' שזהו המדרגה הגדולה ביותר התקרבות אלוקית, ד'לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבוז'.

ועפ"י זה נ"ל לפרש המשך הכתוב **'אם עולה קרבנו'** אם כשמקריב קרבנו לה' היינו בתורה ובתפילה ובכל דבר

נזעים ישראל

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ט ה'נזעים ישראל' זיע"א

שהקב"ה התגלה אליו הוא הרגיש בעצמו שאין הוא שווה לכך ולכן הרגיש בעצמו יותר קטן מחמת חסד ה' אליו כנ"ל.



"אשר נשיא יחטא" (ה, ככ).

אשרי לדור שהצדיק מלמד עליהם זכות

פירש"י 'אשר לשון אשרי', והמיה וכי אשרי לו לדור שהנשיא שלו יחטא.

ונ"ל דאיתא על נח יש דורשין אותו לגנאי, וכי איך ידרשו את נח לגנאי כשהוא היחיד בדור שעובד את ה'. אלא כיון שנח היה אכן צדיק גדול כ"כ התעורר קטרוג על הדור, האיך לא למדו ממעשיו הטובים ולא שמו על לב איך צריכים להתנהג, ולכן יש דורשין אותו לגנאי.

ובזה גם נ"ל דלכאורה קשה היתכן על אהרן כהנא קדישא שגם הוא זכה לגילוי שכינה ולדבר עם הקב"ה, האיך בא לו כך שיחטא כמעשה העגל, ונ"ל דברווקא עשה אהרן כן, כיון שראה שישראל הולכים לעשות

"ויקרא בא' זעירא."

משה רבינו הרגיש קטן שהקב"ה קרא אליו

כבר נאמר ונשנו טעמים וסודות רבים על הא' זעירא שבויקרא, ונ"ל ע"ד שפירשתי הכתוב שאמר יעקב אבינו ע"ה **'קטנתי מכל החסדים'** (בראשית, לב, יא) ע"ד דא"י בספה"ק **חובות הלכות** (שער עבודת האלוקים) דככל שהקב"ה מוסיף להטיב לאדם עליו להוסיף בעבודתו ית', דכל שהקב"ה מרבה להטיב עימו האדם מרגיש בעצמו קטן ושפל יותר, וזהו שאמר יעא"ע"ה **'קטנתי'** נעשיתי קטן ושפל בעיני, **'מכל החסדים'** שהקב"ה השפיע עלי, דעלי להוסיף בעבודתו ית'.

וכי מהו החסד הגדול ביותר שיכול הקב"ה לעשות לכני אדם החומריים, התגלות אלוקית, שהקב"ה יתגלה לבן אדם זהו החסד הגדול ביותר שהקב"ה יעשה לאדם.

וזהו **'ויקרא בא' זעירא'** שכיון שהקב"ה בכבודו ובעצמו קרא למשה רבינו הוא הרגיש בעצמו קטן זעיר ושפל ביותר, דכתיב (במדבר, יב, ג) **'והאיש משה עניו מאד'**, וכיון

המשך בעמוד ב' ❧

המשך בעמוד ב' ❧

גשמי שמקריב ממנו לה' זהו 'אם עולה' שמדגיש בעצמו בעליה בגאווה לב, ומתגאה בתוך ליבו על התפילה הטובה שהתפלל או ממה שזכה להקריב מעצמו לה', 'מן הבקר' שידע שזה מגיע מהנפש הבהמית, ועדיין נתון הוא כ'מן הבקר' היינו בגשמיות.

אם כן יתאונן האדם וכי למה עולה לו כך, הוא כן חפץ לעבוד את ה' בלב שלם בלתי לה' לכדו לשם שמים, ומה הסיבה שמחשבות חרץ מתערכים בו, ממשיך הכתוב 'זכר תמים' שיבדוק בעצמו אם הוא שמור בקדושה קדושת היסוד, וזהו העיקר שבעיקרים בעבודת ה' שהזכר יהיה תמים בקדושה ללא פגמים, ואז 'יקריבנו' כשירצה להתקרב אל ה' בעבודתו יתברך, 'אל פתח אוהל מועד' ידגיש בעצמו תמיד בשפלות שעדיין עומד הוא בפתח העבודה ועדיין לא זכה להיכנס אל הקדושה ולא התחיל עדיין לעבוד את ה'.

כדפי' זקה"ק הבעש"ט זיע"א 'אין המקרא יוצא מדי פשוטו' שאין האדם נטמא חלילה וחס כשהוא מחזיק עצמו פשוט ועניו, דכל מה שהאדם נכשל זהו בעוון גאווה ליבו.

ואז 'יקריב אותו' כשירצה להתקרב אל ה' בעבודה, 'לרצונו לפני ה'' עבודתו תהיה לרצון לפני השי"ת.



'ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצוות ה' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו' (ה, יז).

נ"ל 'ואם נפש כי תחטא' בלשון שאלה וכי מהו החטא שחטא האדם, והלוא 'ועשתה אחת מכל מצוות ה'' הוא הרי קיים את מצוות השי"ת, התירוץ הוא 'אשר לא תעשינה' שלא עשה אותה כדבעי למען השי"ת כדכתיב (ישעיהו כט, יג) 'בפיו ובשפתיו כבדוני ולכו רחק ממני' דהוא עושה מצוות אבל למענו ולמען כבודו ולא למען השי"ת לש"ש, 'ולא ידע' דלא ידע לפני מי הוא עומד, כדאיתא 'דע לפני מי אתה עומד', אז 'ואשם ונשא עונו' לחטא ייחשב זאת דהוי בחי' של עבודה זרה.

אבל אם 'ולא' אם מדגיש עצמו לאין ולכלום, 'וידע ואשם' ויודע ומכיר הוא שהוא אשם וחטא לה', אזי 'ונשא עונו' הקב"ה מגשש את עונו ממנו ומוחל לו, כדכתיב 'נושא עוון ועובר על פשע'.

(שה"ט ליל שב"ק)

עגל יתעורר עליהם קטרוג גדול, דעל אף שלא היה לכם את המנהיג משה רבינו, אבל הלוא היה לכם את אהרן הכהן ואיך לא למדתם ממנו ולא דבקתם בדרכיו, על כן אהרן הכהן מסר נפשו למען כלל ישראל ונטל חלק בחטא העגל בכדי שלא יתעורר קטרוג על ישראל, ויהיה להם פתחון פה להשיב דאם אהרן הכהן גם הוא חטא בעגל אזי מזה רוצים מהם, כדאיתא בגמ' (מ"ק כה): 'אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו איזוכי קיר'.

וזהו 'אשר נשיא יחטא' לשון אשרי, דאשרי לדוד שהנשיא היינו הצדיק יחטא למען הסר קטרוג מכלל ישראל וליתן להם פתחון פה וללמד עליהם זכות.

שבת זכור

במשנתנו של רבינו הקודש"ט
ד"נועם ישראל" זיע"א

"זכור את אשר עשה לך עמלק" (דברים כה, יז) קשה מה טעם ציונה התורה על זכירת מעשה עמלק, יותר משאר מלחמות (כטן מצרים) על אף שהיו מלחמות יותר גדולים, עוד קשה דאיה תועלת תצמח לנו בזכירת מעשה עמלק, למאי נפק"מ, מאי דהוה הוה.

נראה לכאור עפ"י דאיתא בספ"ק דעמלק רומז ל"צה"ר, דהנה פרעה לא גזר אלא על הגופים, "כל הבן הילוד היאודה תשלכהו", ולכן לא נצטוינו על זכרונו דלא יצמח לנו שום תועלת מזה, ברם עמלק לא גזר אלא על הנשמות וכמ"ש רש"י עה"פ "אשר קרך בדרך" מ"ש לאמכטי ורתחת שאין כל בריה יכול לירד לתוכה בא בן בליעל אחד קפץ וירד לתוכה אע"פ שנכוה הקרה אותה בפני אחרים. כלומר דמלחמת עמלק הוא שהאדם לא יעבוד את הבורא כהתלהבות, ולא יתפעל משום דבר שבקדושה וכל מטרתו אינו אלא "אשר קרך בדרך" שיעבוד את הבורא בקרירות ולכן נצטוינו על זכרונו ולא על שאר מלחמות, דזאת היא המלחמה הגדולה ביותר כדאיתא במדרש (במדבר רבה כא, ה) "גדול המחטאיו יותר מן החרגו".

הנה תולדות הקרירות הוא עצלות (עצלות בעבודת ה') ע"כ אמר הקב"ה למרע"ה "ואתה תצר"ה את בני ישראל" כמ"ש רש"י ריש פ"ז צו "אין צו אלא לשון זירוד", כלומר שילחמו בעמלק המכים לעצלות שהוא תולדות הקרירות, ולכן פרי' זכור נופל ברוב השנים בפר' תצוה.

ועפ"י יובן שפיר התועלת בזכרון מלחמת עמלק שילחם ביצרו שא"ל שיעבוד את הבורא בקרירות ולא יתפעל משום דבר שבקדושה אלא יעבוד את הבורא בזרירות כאש להבה כהתלהבות דקדושה, וזאת צריך האדם לידע שלא ימצא שום אמתלא לכך שעובר את ה' בקרירות, זה בא אך ורק מעמלק.

איתא במדרש תנחומא (כי תצא, יז) "זכור את אשר עשה לך וגו' (דברים כה, יז) כאן כתיב זכור ובשבת כתיב זכור (זכור את יום השבת לקדשו שמות כח) שניהם שווין" להבין דב' המדרש נראה דרמזו כזה הדרך האידך להניצל מקרירות עמלק אופן א' ע"י השב"ק דאש השבת ישורף ויכלה את קרירות עמלק, אופן ב' ע"י דביקות בה' עפ"י דהזוה"ק "מאי שבת שמא דקדושה ב"ה" ירמוז לדביקות בהשי"ת והוא רומז ב' זכור" עפ"י ד הרמב"ן סו"פ עקב עה"פ "ולדבקה בו" לא תפרד מחשבתך ממני כלל" עיי"ש, אופן ג' ע"י הרביקות בת"ח עפ"י דהזוה"ק "תלמיד חכם כחינת שבת", וזהו "אשר קרך בדרך" דעמלק הוא היצה"ר השוכן בקרבנו מקרר אותנו מהנסיעה לצדיק.

וג' הפי' עולים בקנה אחד עפ"י ד הרמב"ן (שמות כה, ד) דשב"ק הוא הזמן ללכת אל החכמים ואל הנביאים, לשמוע דברי ה', כמ"ש (מלכים ב, יב) "מדוע את הולכת אליו היום לא חודש ולא שבת" שהיה דרכם כן, וכך אמרו רז"ל (ר"ה טז) "מכלל דבחדש ושבת איבעי לה למיזל", וע"י הרביקות בת"ח יגיע לדביקות בהשי"ת ב"ה, כמו שביארתי מאמרם ז"ל (ספ"ר סו"פ עקב) עה"פ "ולדבקה בו" "וכי אפשר לו לאדם להדבק בשכינה, והלא אש אוכלה הוא, אלא הדבק בתלמידי חכמים", דע"י שידבק בת"ח יגיע לדביקות בהשי"ת ב"ה, כלומר דהדרך להניצל מקרירות עמלק, הוא שבשב"ק ילך אל החכמים לשמוע דברי ה', ועי"ז יגיע לדביקות בו יתברך ואש השבת ישורף ויכלה את קרירות עמלק.

בשורה משמחת !

**לרגל חג הפורים הבעל"ט
יו"ל גליון מיוחד ומורחב**

הגליון כבר ייצא בעז"ה

בתענית אסתר

לתרומות והנצחות

052-7677060

בס"ד



הביאני אל בית היין והגלו עלי אהבה

**ברינה ובצהלה הננו להודיע
כי ביום הפורים דפרזים יעדוך
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א**

משתה היין

בהיכל "תפילה למשה" בשעה 5:00 אחה"צ

עדיכת שוה"ט ושמחת פורים

בשיד וזמר בתופים ובמחולות

בהיכל ביהמ"ד הגדול בשעה 8:00

שוה"ט שושן פורים

ערש"ק בשעה 11:00 (תיכף לאחר תפילת שחרית)

בהיכל "תפילה למשה"

**בכל מקום אשר דבר המלך ודתו
מגיע שמחה וששון ליהודים**

ונחתום בטבעת המלך

הגבאים



אדמו"ר ר' נפתלי צבי מבאבוב זיע"א
* י"ב אדר ב' תשס"ה *

תולדותיו: כ"ק האדמו"ר ר' נפתלי צבי ה'ברשטאם מבאבוב זעקל"ה נולד בשנת ה'ת"צ לפני שפ"צה השואה דאיומה. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה והתחלת ימי השואה, נרצח האדמו"ר בעל ה'קדושת ציון' מבאבוב, ובנו ונכדו האדמו"ר ר' שלמה השני ור' נפתלי צבי נמלטו אל בוכניד, לגשו שהקימו שם הגאונים. מאותו הזמן ועד סוף המלחמה הקשה והאיומה, היו השניים חיים של מסירות נפש, כאשר בכל רגע היו מוכנים למסור את נפשם בעבור יהדותם. ואכן, היו פעמים, שהאב והבן נתפסו, וברחמי שמים עליהם, ניצלו. פעמים רבות שמו את נפשם בכפם כדי להציל יהודים, ועמד פעמים רבות על סף המוות ונשאר איתן ברוחו, כשכל ימיו עמל לעשות למען זולתו ברוחניות ובגשמיות. דומה, כי הצלה זו הייתה כדי להקים מחדש את פארה של חסידות באבוב, שדובה ככולה עלתה בכבשן האש ואביו למעשה הקים מחדש וביסס את חסידות באבוב לאחר השואה. בדרך לא דרך ניצל ר' נפתלי צבי, ועלה על אניית מפרש ישנה, שהפליגה מרומניה לתורכיה. לאחר תלאות רבות הגיע לתורכיה ומשם לארץ. שם למד בישיבות 'תורה וידא' ו'בית אברהם סלונים'. מאוחר יותר נפגש שוב עם אביו בארה"ב, לאחר שגם הוא ניצל בנסים מופלאים. במשך כל השנים עמד לימין אביו בבניית החסידות והקמת מוסדות התורה והחינוך באבוב בארה"ב ובעולם כולו. לאחר פטירת אביו הוכתר למלא את מקום אביו. נפטר ב- י"ב באדר ב' תשס"ה.



סיפר הברדן הנודע מלונדון הרה"ח ר' ישראל שטערן שליט"א, מעשה שהיה בחתונה אחת של בן טובים אשר אף הוא השתתף בה, שלאחר שהסתיימה החתונה בשעה ארבע לפנות בוקר, גילו המשתתפים לתדהמתם שכל שערי האולם נעולים עליהם, אין יוצא ואין בא. הסיבה לכך נתבררה, כי בעל האולם קבע עם אבי הכלה שהיה נחשב כבעל ממון, שישלם במזומן בו בלילה על האולם והקייטרינג ועל כל השאר, ואבי הכלה שנכסיו נרדלו כבר, לא היה יכול לעמוד בזה, ועל כן נעל בעל האולם את השערים ולקח את כל המשתתפים כבני עדובה, כאומר: לא תצאו מכאן עד שלא אקבל את כל המגיע לי במזומן.

המחזה היה נורא ואיום, כאשר החוץ והכלה וכל השושבינים והשושבינות עמדו וחיכו מבלי יכולת לצאת לבתיהם. כעבור כרבע שעה, והנה הצדיק מבאבוב הופיע כמלאך מן השמים וחפציו מלאים בשטרות של כסף לשלם לאולם ולקייטרינג ולכל מי שצריך לשלם, ולקיים מצות פדיון שבויים למהדרין. איך הוא הופיע פתאום? התפלאו כולם. אך נתברר שאחד מהנוכחים שידע שהיחיד שאפשר להתקשר אליו בשעה ארבע לפנות בוקר, הוא הצדיק מבאבוב, הרים אליו טלפון, הצדיק הלך מיד לאיזה עושר וכך הוא הגיע רגלית עם כל הבסף שהיה צריך כדי לפדות את השבויים.

סיפר הרב שטערן: לאחר שהצדיק גמר לשלם לכולם את המגיע להם, ניגש אלי ושאל: "במטותא מינך, יש לך אולי מכונית?" והסביר: בהלוך הלכתי רגלית דרך ארוכה כדי לפדות את השבויים, קעת אני מחפש מישהו שיוביל אותי בחזרה לביתי במכונית.



סיפר העסקן הדגול רבי אברהם משה זילברמן, מראשי קהילת סקווירא בארה"ב: באחד הימים התקבלה ידיעה בבית כ"ק אדמו"ר מסקווירא שליט"א על פוליטיקאי אחד שאולי יכול לעזור לקהילתו בענין חשוב מסוים הכרוך בפדיון שבויים, ואשר לקהילת באבוב יש קשרים עמו. שלחני אדמו"ר מסקווירא לשאול את פי בנו של כ"ק האדמו"ר מבאבוב זצ"ל, לימים האדמו"ר רבי נפתלי צבי מבאבוב זצ"ל, שני דברים: א. האם אמנם יש לבאבוב השפעה על האיש הנ"ל, ב. האם אין ברצון קהילת באבוב כעת לנצל קשרים אלו לטובת עצמם.

וכך ענה האדמו"ר הרנ"צ זצ"ל: נכון שהאיש הזה מתייחס בכבוד ראש למילה של אבא [=כ"ק האדמו"ר רבי שלמה מבאבוב זצ"ל], ולגבי השאלה השנייה – הנה עדיין איננו יודעים אם באבוב תנצל את הקשרים עמו, וזהו בגדר ספק, אבל סקווירא הרי רוצה בוודאות להשתמש בקשריו של איש זה, ומדובר בפדיון שבויים, ופשוט שאין ספק

בביקודו של כ"ק מרן אדמו"ר מסקווירא שליט"א בלונדון בטבת תש"ס, נכנסה אליו משלחות מחשובי חסידי באבוב, ואז אמר להם רבינו: "אספר לכם סיפור מבנו של הרבי שלכם", ואז סיפר את המעשה הנזכר לעיל ככתבו וכלשונו.



מזל"א טבא וגדיא יאה
ברוב כבוד ויקר בדגשי לב
נשגד ברכת מזל טוב סוף דהא גברא רבא
זאב זילברשטיין
הרה"ח ר' זאב זילברשטיין
רב ופר"ק וקדושתו וראש הכולל בית תלמוד והוראה
לדגל השמחה הכפולה השרויה במעונו בהולדת הנכדת
מת לבנו הרב ברוך יהודה הי"ו
ובת לחתנו הרב משה יוסף וקסשטוק הי"ו
הי"ד שיוכה לדורות רוב תענוגות וקדושה מכל יוצ"ח, מתוך
בריות נפלא ונורא מעליא, סייענת דשמיא ודדחבת הרעת,
ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה
מבכים מעומקא דליבא
חסידו ואהודו
בית תלמוד והוראה
אברכי הכולל
בית קרעטשניף

שהשמחה במעונם
ברכת מזל טוב
שגדוה ביה לירידיש ונכפדים
הי"ד מורככי שכטש שליט"א
ד'מת דוד' קרעטשניף - קרית גת י"ו
לדגל אירוסו בתו בשעתום"צ
...
הי"ד ישראל לפקוביץ הי"ו
ד'מת דוד' קרעטשניף - קרית גת י"ו
לדגל נישואו בתו בשעתום"צ
...
הי"ד שידו מכל יוצ"ח רוב נחת וקדושה,
עם שמחה תמיד אלהים

כוס תנחומין
בצער רב משגרים אנו כוס תנחומין אל ידידינו הנכבד
ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, מקושר בל"ג לרבוה"ק
זיע"א ולהבדלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
הרה"ח ר' רפאל שטיין לאויט"א
על פטירתו קודם העת לאחר מאכאב ויסורים קשים של אחיו
הרה"ח ר' יוסף ב"ר יצחק אלימלך זכרוננו לברכה
אשר זכה להסתופף בצלו של רביה"ק מוהר"ם זיע"א, ולמד
בנערותו בכתת הלימוד יחד עם רביה"ק ה'נועם ישראל' זיע"א
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד,
ולא ישמע עוד שוד ושרר בגבולכם, ומהה' ה' דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן

זכות
אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה
להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועושר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן
זמנים לשב"ק אופק קרית גת:
הדלקת נרות: 5:24
יצאת השבת: 6:22
זמן ר"ת: 6:59